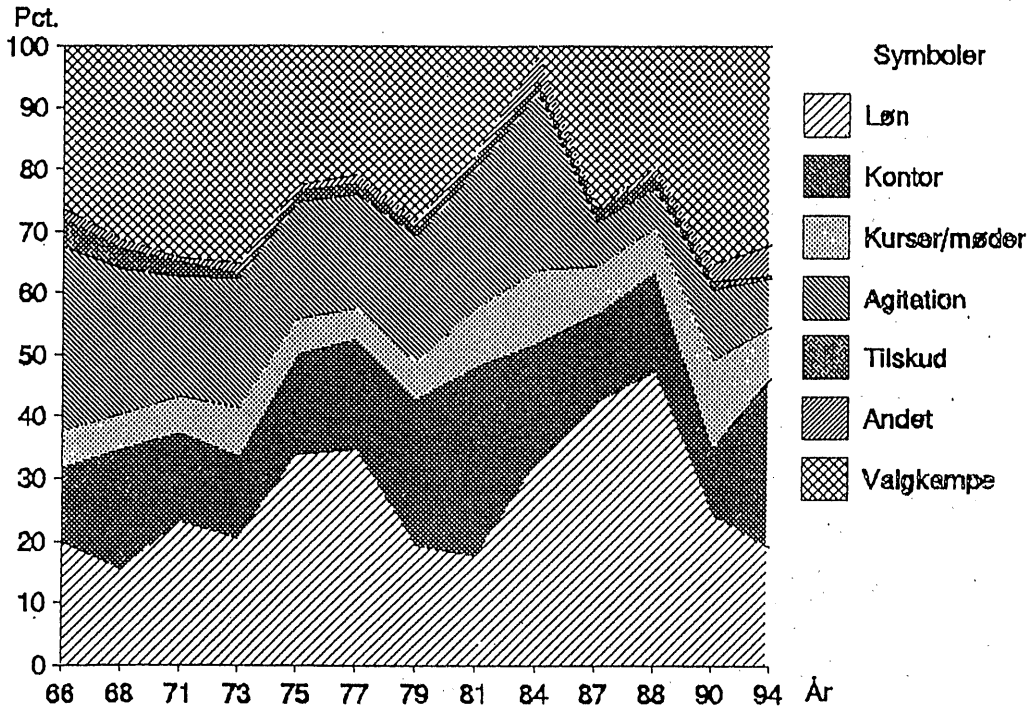

Figur 8. Det radikale Venstres hovedkontors udgiftsprofil 1966-94

Kilde: Bille: *Partier i forandring* (under udarbejdelse).

Man har talt om, at et af kendetegnene ved partiernes moderne udvikling var den større og større afhængighed af centraliserede valgkampe (via tv og annoncering i aviser m.m.), som efter sin natur er kostbar og derfor kræver forholdsvis store indtægter. Heraf følger naturligvis et – relativt – mindre behov for medlemsindsats, men en række aktiviteter – specielt på det lokale plan og ikke mindst i forbindelse med de kommunale valgkampe – kræver dog fortsat, at partierne kan trække på deres medlemmers arbejdskraft til løsning af diverse praktiske opgaver. At det så bliver sværere og sværere at få medlemmerne til at yde en sådan indsats, er en anden sag, der imidlertid svarer til vores konstatering af, at det så langtfra kun

er de aktive partimedlemmer, der er tilbage.

Medlemmerne har traditionelt haft betydning i forbindelse med mobilisering og som lokale meningsdannere og partiambassadører. Det har tidligere været vigtigt for partierne, og der lægges fortsat – men måske dog overvejende symbolsk – vægt på denne funktion, selv om der antageligt ikke er grund til at tillægge den samme væsentlige betydning som tidligere, hvor samfundets kommunikationsstruktur og meningsdannelse var så ganske anderledes end nu.

Man talte også tidligere om, at partimedlemmerne og -sympatisørerne var væsentlige, hvis man »skulle have sit budskab ud«, uden at medierne kunne forhindre det – eller eventuelt